

[Socialministeren.]

Det ærede medlem fru Grethe Philip var derefter inde på spørgsmålet om den forskel, der fra det offentlige side bliver gjort med hensyn til den uddannelseshjælp, der kan ydes efter henholdsvis revalideringsloven, enkepensionsloven og forsorgsloven. Vi har senest i foråret 1961 i forbindelse med en revision af enkepensionsloven været inde på disse problemer, og vi tilstræbte netop en koordinering af disse former for hjælp. Det blev således ved ændring fastslået, at de sociale udvalg skal optage forhandling med vedkommende revalideringscenter, når der opstår spørgsmål om uddannelseshjælp til enker m. fl.

Disse sager undersøges og behandles af centrene på samme måde som centrets øvrige sager. Efter denne koordinering, der således allerede er gennemført, skulle der nu ikke være forskel på den uddannelseshjælp, der ydes efter de forskellige love. Dog kan der i almindelighed ikke gives hjælp til en langvarig uddannelse til en enke, medmindre det drejer sig om fortsættelse af en tidligere påbegyndt uddannelse eller enken må karakteriseres som erhvervshæmmet.

Det ærede medlem fru Grethe Philip var endvidere inde på spørgsmålet om samarbejde mellem revalideringscentre og arbejdsanvisningskontorerne. Det er klart, at en revalidering først kan anses for at være heldigt gennemført, når den pågældende er kommet i normalt arbejde. Vi har derfor tilstræbt, hvad loven da også forudsætter, at der etableres et snævert samarbejde mellem de offentlige anvisningskontorer og revalideringscentre. Der vil naturligvis gå nogen tid, forinden et sådant samarbejde finder sin endelige form, og jeg er da også klar over, at der her og dér i starten har været visse vanskeligheder. Det er imidlertid mit indtryk, at man nu alle steder har fundet en passende samarbejdsform. Vort erfaringsmateriale er imidlertid ikke tilstrækkeligt til, at vi i dag kan tage endelig stilling til, om vi med den nuværende form har fundet den mest hensigtsmæssige løsning.

Det ærede medlem fru Grethe Philip rejste endelig spørgsmålet om koordinering af de regler, der findes om ydelser til børn. Der er allerede en vis koordinering af de

forskellige regler på dette område, men jeg er enig med det ærede medlem i, at der kan være grundlag for ændringer. Jeg vil dog gerne pege på, at baggrunden for og formålet med ydelserne kan være forskellige, og at der heri kan ligge grundlag for, at ydelserne også kan være forskellige. Det familiepoltiske udvalg under socialministeriet arbejder og beskæftiger sig bl. a. med disse problemer omkring børnetilskuddene, og udvalget vil snart afgive en indstilling, som forhåbentlig kan danne basis for en bedre koordinering end den, vi kender i dag.

Det ærede medlem hr. Peter Jørgensen omtalte i går de forslag, som foreningen Sindslidendes Vel har stillet om at bygge kollegier til kortvarigt ophold efter udskrivning fra statshospitalerne. Socialministeriet har den opfattelse, at spørgsmålet må kunne løses som en særforborgsopgave, og det er socialministeriets agt hurtigt at indlede forhandlinger med indenrigsministeren herom.

Endvidere rejste det ærede medlem spørgsmål om bygning af flere plejehjem og fremhævede især behovet for plejehjem i bysamfund under stærk udvikling. Jeg kan oplyse at byggekvoteen er sat op fra 25 til 40 mill. kr. i kalenderåret 1964 med hensyn til bygning af alders- og plejehjem, og at ministeriet ved fordeling af byggetilladelser søger en rimelig geografisk fordeling, samtidig med at man navnlig tilgodeser steder, hvor behovet er størst og mest påtrængende.

Det ærede medlem fru Lis Mølbjerg var inde på spørgsmålet om byggeri til børneforsorg. Vi er i socialministeriet i høj grad interesserede i dette problem og medvirker i størst mulig udstrækning til at fremme byggeri af den omhandlede art, men jeg må her gøre opmærksom på, at på dette felt som på andre vil grænsen for, hvor meget der kan nås, hvor meget der kan bygges, være, hvor stor den samlede byggekapa- citet er. Inden for den vil vi søge at fremme det sociale byggeri så meget, som der kan skaffes plads til. I øvrigt er jeg enig med de ærede medlemmer fru Grethe Philip og fru Lis Mølbjerg i, at vi bør fremme typebyggeriet. Herved vil vi nå mere ved anvendelse af mindre arbejdskraft.